

Սայաթ Նովա

Մախուխն ու օխշրի միսը

Մախուխն ու օխշրի միսը կըովեցան,
Ամեն մեկը գովում ին՝ մազեն յիս իմ,
Քու մեշն ի՛նչ դուաթ կա, ի՞նչ իս դուս տալի,
Մարթու դուաթ՝ տըվողն ու փազեն յիս իմ:

Մախուխն ասավ. «Օխտը շափաթ պաս ունիմ,
Գըլխիս ծառա օխտը նորահարս ունիմ,
Համիմ, սըխտուր, պիտնա ու պըռատ ունիմ,
Աթամորթու սըրտի մուրազըն յիս իմ»:

Օխշրի միսն ասավ. «Իմ մեշն է համը,
Կու դնին փըլավումը՝ կու քաշին դամը.
Ինձ մաթլաբեն կոծին, քիզ կոծին ջամը,
Զիգրու կու պատռեցնին, քու ջազեն յիս իմ»:

Մախուխն ասավ. «Քանի փըքվիս պատըռվիս,
Պիտի վուր պաս պահիս, հազար փըշըռվիս,
Միխկիրդ դարց գաս ու պիտի հաղորթվիս,
Դըժուխկի ու դըրախտի դազեն յիս իմ»:

Օխշրի միսն ասավ. «Պակսիլ է օրը,
Դիփ քիզ ին գովում՝ քաշալն ու քոռը,
Քիզ կու քոռացնե իմ մատդի գօրը,

Լավաշում փաթաթած թավագեն յիս իմ»:

Սայաթ Նովեն ասավ. «Խոն գի'ղիք՝ օց իմ.

Գուգիք Էրկսիդ մետի, մեքաշ սրդոցիմ.

Կու վիկալնիմ յիս ձիգ մութ տիղը կոծիմ,

Կոխալեքը կու դընիմ՝ ձիր ուզեն յիս իմ»: